गौरिवीतिः शाक्त्यः।इन्द्रः, ९(प्रथमपादस्य) उशना वा। त्रिष्टुप्।

त्र्यर्यमा मनुषो देवताता त्री रोचना दिव्या धारयन्त।

अर्चेन्ति त्वा मुरुतः पूत्रदेक्षास्त्वमेषामृषिरिन्द्रासि धीरः॥ ५.०२९.०१

मनुषः- विदुषः। मन ज्ञाने। देवताता- दिव्योपासने। त्र्यर्यमा- त्रीणि अर्यमाणि। त्रीणि दानानि देविषिपितृयज्ञभूतानि। दिव्या त्री रोचना- दीप्तिमन्ति तत्फलानि। धारयन्त- धारयन्ति। पूतदक्षाः- पवित्रबलाः। मरुतः- प्राणिवशेषा वायवो वा। त्वा- त्वाम्। अर्चन्ति- पूजयन्ति। इन्द्र- विषयवासनेशनाधिदैवत। त्वम्। एषाम्- एतेषाम्। धीरः- धारणाकुशलः। ऋषिः- द्रष्टा। असि- भवसि॥१॥

अनु यदीं मुरुतों मन्दसानमार्चिन्निन्द्रं पिपवांसं सुतस्यं।

आर्द्त वर्ज्रम्भि यदि हन्नपो यहीरसृजत्सर्तवा उ॥ ५.०२९.०२

यत्- यदा। मरुतः- प्राणिवशेषाः। मन्दसानम्- तृप्यन्तम्। सुतस्य- निष्पन्नस्य रसस्य। पिवांसम्- भावुकम्। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। अनु आर्चन्- अपूजयन्। यत्- यदा। वज्रम्। आदत्त- स गृहीतवान्। यत्- यदा। अहिम्- वृत्रम्। हन्- व्यनीनशत्। तदा। सर्तवे- प्रवाहाय। यहीः- महतीः। अपः- जीवजलधाराः। असृजत्- ससर्ज॥२॥

उत ब्रह्माणो मरुतो मे अस्येन्द्रः सोमस्य सुर्षुतस्य पेयाः।

तिद्ध ह्वयं मर्नुषे गा अविन्ददहुन्नि पिपवाँ इन्द्रौ अस्य॥ ५.०२९.०३

उत- अपि च । ब्रह्माणः- मेधाविनः । मरुतः । इन्द्रः । मे- मम । अस्य- एतस्य । सुषुतस्य- सुषु निष्पादितम् । सोमस्य- रसम् । पेयाः- अनुभवत । तत् । हि- खलु । हव्यम्- हविः । अस्य- एतम् । इन्द्रः । पिवान्- अनुभूय । मनुषे- मनुष्याय । गाः- चिद्रश्मीन् । अविन्दत्- लेभे ज्ञातवान् वा । अहिम्- आवरणम् । अहन्- बिभेद् ॥३॥

आद्रोदंसी वित्रं वि ष्कंभायत्संविव्यानश्चिद्भियसे मृगं कः।

जिर्गितिमन्द्रौ अपुजर्गुराणः प्रति श्वसन्तमवं दानवं हेन्॥ ५.०२९.०४

रोदसी- द्यावापृथिव्यो । वितरम्- अतिशयेन । वि ष्कभायत्- व्यस्तभ्नात् । संविव्यानः-सङ्गच्छमानः । मृगम्- वृत्रमावरणम् । भियसे- भयाय । कः- अकरोः । जिगर्तिं- आच्छादयन्तम् । श्वसन्तम्- भयेन वेगश्वाससम्पन्नम् । दानवम्- खण्डप्रज्ञाप्रतीकराक्षसम् । दो अवखण्डने । अपजर्गुराणः- आच्छादनाद्विमोचयन् । इन्द्रः । अव हन्- हतवान् । ॥४ ॥

अध् कत्वां मघवन्तुभ्यं देवा अनु विश्वे अद्दुः सोम्पेयम्।

यत्सूर्यस्य हरितः पर्तन्तीः पुरः स्तीरुपरा एतंशे कः॥ ५.०२९.०५

अध- अथ। क्रत्वा- प्रज्ञया। मघवन्- इन्द्र। तुभ्यम्- ते। देवाः। विश्वे- सर्वे। सोमपेयम्-रसानुभवम्। अनु अददुः- समर्पितवन्तः। सूर्यस्य- सवितुरात्मन इत्याध्यात्मिके। हरितः-आकर्षणशक्तिभूताः। पतन्तीः- सरन्तीः। सतीः। उपराः- मन्दगतीः। पुरः- प्रत्यक्षतः। एतशे-अश्वाय प्राणाय। कः- अकरोः॥५॥

नव यद्स्य नवतिं चे भोगान्साकं वज्रेण मुघवा विवृश्चत्।

अर्चन्तीन्द्रं मुरुतः सधस्थे त्रैष्ट्रंभेन वर्चसा बाधत द्याम्॥ ५.०२९.०६

अस्य- एतस्य शम्बरस्य जडोपलक्षितमेघप्रतीकस्य। नव नवतिं भोगान्- प्रभूतावरणानि पुराणि। वज्रेण- स्वायुधेन। मघवा- इन्द्रः। विवृश्चत्- बिभेद्। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतम्। मरुतः- प्राणिवशेषाः। सधस्थे- सहस्थाने। त्रेष्टुभेन वचसा- श्रुतिमन्त्रेण। अर्चिन्त- पूजयन्ति। सोपि। द्याम्- दीप्तं शम्बरम्। बाधत- अबाधत॥६॥

सखा सख्ये अपचत्तूर्यमाग्निरस्य कत्वां महिषा त्री शातानि। त्री साकमिन्द्रो मनुषः सरांसि सुतं पिबद्धृत्रहत्याय सोर्मम्॥ ५.०२९.०७ सखा- सुहृत्। सख्ये- सुहृदे। तूयम्- क्षिप्रम्। अग्निः- सत्कतुः। क्रत्वा- प्रज्ञया। त्री शतानि-प्रभूतानि। महिषा- महान्ति भावनानि। अपचत्- पक्वमकरोत्। मनुषः- उपासकस्य। त्री सरांसि सुतम्- प्रभूतं निष्पादितम्। सोमम्- रसम्। इन्द्रः- परमेश्वरः। वृत्रहत्याय- आवरणनाशनाय। पिबत्- अन्वभवत्॥७॥

त्री यच्छता महिषाणामघो मास्त्री सराँसि मुघवा सोम्यापाः।

कारं न विश्वे अह्वन्त देवा भर्मिन्द्राय यदि जघान ॥ ५.०२९.०८

यत्- यदा। त्री शता मिहषाणां माः- प्रभूतानां महतीनां भावनानां मानानि। अघः- स्वीकृतवान्। मघवा- इन्द्रः। त्री सरांसि सोम्यापाः- प्रभूतरसानन्वभवत्। यत्- यदा। अहिम्- वृत्रम्। जघान- अहनत्। तदा। कारम्- कर्तारम्। न- सम्प्रति। भरम्- भरणशीलम्। इन्द्राय- इन्द्रम्। विश्वे- सर्वे। देवाः। अह्नत- आह्वानं चकुः॥८॥

उशना यत्सहस्यैश्रयातं गृहमिन्द्र जूजुवानेभिरश्वैः।

वन्वानो अत्रे सुरथं ययाथ कुत्सेन देवैरवेनोई शुष्णम्॥ ५.०२९.०९

यत्- यदा। उद्यान- कामयमानोग्निः। इन्द्र- परमेश्वर त्वं च। सहस्यैः- अभिभावुकैः। जूजुवानेभिः- गतिशीलैः। अश्वैः- प्राणतुरगैः। गृहम्- यजमानसदनम्। अयातम्- अगच्छतम्। अत्र- तदा। कुत्सेन- कर्मशीलेनोपासकेन। कुत्सा एते हर्यश्वाय शूषिमिति श्रुतावेवमेव दृश्यते। सरथम्- समानरथे। वन्वानः- वृत्राणि हिंसन्। ययाथ- अगच्छथम्। देवैः- द्योतनशक्तिभिः। शुष्णम्- शोषकम्। अवनोः- हिंसितवान्॥९॥

प्रान्यच्कर्मवृहः सूर्यस्य कुत्सायान्यद्वरिवो यातवेऽकः।

अनासो दस्यूँरमृणो वधेन नि दुर्योण आवृणङ्युध्रवाचः॥ ५.०२९.१०

अन्यत् सूर्यस्य चक्रम्- कालचक्रम् । प्र- प्रकर्षेण । अवृहः- पृथक्कृतवान् । कुत्साय- कर्मशीलाय । अन्यत् । वरिवः- उत्तमलक्ष्यस्य । यातवे- प्राप्त्ये । अकः- अकरोः । वधेन- प्रहारेण । अनासः- नासिकोपलक्षितप्राणाकुशलानि । दस्यून् - स्तेनभावनानि स्वार्थभावनानि । अमृणः - हिंसितवान् । दुर्योणे - युद्धे । मृद्रवाचः - दुष्टवाग्युक्तानि रक्षांसि । नि आवृणक् - हिंसितवान् ॥१०॥

स्तोमासस्त्वा गौरिवीतेरवर्धन्नरेन्धयो वैद्थिनाय पिप्रुम्।

आ त्वामृजिश्वां सुख्यायं चक्के पर्चन्युक्तीरपिंबः सोमेमस्य॥ ५.०२९.११

गौरिवीतेः- चिद्रश्म्यनुभृतिसम्पन्नस्यर्षेः। स्तोमासः- मन्त्राः। त्वा- त्वाम्। अवर्धन्- अवर्धयन्। वैद्िथनाय- याज्ञिकाय। पिप्रुम्- शुद्धाकाश्चविद्वस्तृतचित्तं कल्मषभावैः पूरकं रक्षः। अरन्धयः- बाधितवान्। त्वाम्। ऋजिश्वा- आर्जवगितः। सख्याय- मैत्र्ये। आ चक्रे- अकरोत्। अस्य- एतस्य। पक्तीः- पक्तव्यानि चित्तभावनानि। पचन्- पक्वं कुर्वन्। सोमम्- रसम्। अपिबः- अन्वभवः॥११॥

नवंग्वासः सुतसौमास् इन्द्रं दर्शग्वासो अभ्यर्चन्त्युर्कैः।

गव्यं चिदूर्वमिप्धानवन्तुं तं चिन्नरः शशमाना अपं वन्॥ ५.०२९.१२

नवग्वासो दशग्वासः- प्रभूतोपासनगतयः। सुतसोमासः- रसिनष्पादकाः। इन्द्रम्- परमेश्वरम्। अर्कैः- मन्त्रेः। अभ्यर्चिन्ति- पूजयन्ति। ऊर्वं- विस्तृतम्। अपिधानवन्तम्- आच्छादितम्। गव्यम्- चिद्रिश्चिससमूहम्। तम्। नरः- उपासकाः। शशामानाः- मन्त्रसम्पन्नाः। अप व्रन्- अपावृण्वन्॥१२॥

कथो नु ते परि चराणि विद्वान्वीया मघवन्या चकथी।

या चो नु नव्यां कृणवंः शिवष्ठ प्रेदु ता ते विदथेषु बवाम॥ ५.०२९.१३

मघवन्- इन्द्र । या- यानि । चकर्थ- अकरोः । तानि वीर्याणि । विद्वान्- जानन् । कथो - कथम् । नु- क्षिप्रम् । ते- त्वाम् । परि चराणि- परिचरणं करिष्ये । या- यानि । च । श्राविष्ठ- बलिष्ठ । नव्या- अभिनवानि । कृणवः- अकरोः । ता- तानि । ते- त्वदीयानि । विद्थेषु- यज्ञेषु । प्र ब्रवाम- प्रकर्षेण ब्रूम ॥१३॥

एता विश्वा चकृवाँ ईन्द्र भूर्यपेरीतो जनुषा वीर्येण।

या चिन्नु विज्ञिन्कृणवो दधृष्वान्न ते वर्ता तर्विष्या अस्ति तस्याः॥ ५.०२९.१४

इन्द्र- परमेश्वर । जनुषा- आविर्भावेन । वीर्येण- पराक्रमेण । भूरि- प्रभूतानि । एतानि- इमानि । विश्वा- सर्वाणि । अपरीतः- अपरिगतः सन् । चकृवान्- अकरोः । विज्ञन्- वज्रपाणे । या- याम् । द्धृष्वान्- शत्रून् धर्षयन् । कृणवः- अकरोः । तस्याः । तिविष्याः- शक्त्याः । ते- तव । वर्ता- आवारकः । न कोप्यस्ति ॥१४ ॥

इन्द्र ब्रह्म क्रियमाणा जुषस्व या ते शविष्ठ नव्या अर्कर्म।

वस्त्रेव भुद्रा सुकृता वसूयू रथं न धीरः स्वपा अतक्षम्॥ ५.०२९.१५

शिवष्ठ- बलिष्ठ । इन्द्र । या- यान् । नव्या- अभिनवान् । ते- त्वदर्थम् । अकर्म- कृतवन्तः । तान् । ब्रह्म कियमाणा- मेधाकर्तृन् । जुषस्व- सेवस्व । वसूयुः- सम्पत्कामः सन् । स्वपाः- शोभनकर्मा सन् । धीरः- धारणाकुशलोऽहम् । सुकृता- सुष्ठु रचितानि । भद्रा- मङ्गळानि । वस्नेव- वासांसीव । रथं न- रथिमव । अतक्षम्- तनूकृतवान् ॥१५॥